ĢENERĀLADVOKĀTA DAMASO RUISA-HARABO KOLOMERA [*DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER*] SECINĀJUMI,

sniegti 2005. gada 14. jūlijā [1]

1. Šajā apelācijas sūdzībā tiek apstrīdēts Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. janvāra spriedums [2], kurā apstiprināts Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (turpmāk tekstā — "ITSB") Apelāciju otrās padomes atteikums reģistrēt astoņas augļu sulu apzīmēšanai paredzētas trīsdimensiju dzērienu pakas, kuras var novietot stāvus.

I — Regula par Kopienas preču zīmi

2. No jauna tiek uzdots jautājums par trīsdimensiju apzīmējumu atšķirtspēju un tādējādi attiecībā uz Regulas par Kopienas preču zīmi [3] 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretāciju. Vairākums apelācijas sūdzības pamatu attiecas uz jautājumiem, kas Kopienu judikatūrā jau ir tikuši rūpīgi iztirzāti, izņemot tādā kontekstā, kurā nosaka trīsdimensiju norādes spēju pildīt šī veida rūpnieciskā īpašuma pamatuzdevumu, proti, norobežošanas telpā un mērķa ziņā.

3. Apelācijas sūdzības izskatīšanai piemērojamie noteikumi ir ietverti Regulā Nr. 40/94.

4. Saskaņā ar 4. pantu par Kopienas preču zīmēm uzskata "vis[us] apzīmējum[us], ko var attēlot grafiski, it īpaši [..] vārd[us] — tostarp personvārd[us] — modeļ[us], burt [us], cipar[us], preču vai to iepakojuma formas, ar nosacījumu, ka tās ir atšķiramas starp dažādu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem."

1 — Oriģinālvaloda — spāņu.

2 — 2004. gada 28. janvāra spriedums apvienotajās lietās no T-146/02 līdz T-153/02 *Deutsche SiSi-Werke*/ITSB (*Recueil*, II-447. lpp.).

3 — Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1994. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 3288/94, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, lai ieviestu Urugvajas raundā noslēgtās vienošanās (OV L 349, 83. lpp.).

5. [Regulas] 7. panta 1. punktā ar nosaukumu "Absolūta [Absolūts] atteikuma pamatojums" ir noteikts, ka nereģistrē:

"a) apzīmējumus, kas neatbilst 4. panta prasībām;

b) preču zīmes, kam nav atšķirīgu īpašību [atšķirtspējas];

c) preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku, un citas preču un pakalpojumu īpašības;

[..]

e) apzīmējumus, kas sastāv tikai un vienīgi no:

i) formas, kura atkarīga no pašu preču īpašībām, un

ii) preču formas, kura vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai, un

iii) formas, kura precēm piešķir ievērojamu vērtību;

[..]."

6. Minētā panta 3. punktā ir noteikts, ka [tā] 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu nepiemēro, "ja preču zīme tās izmantošanas rezultātā ir kļuvusi atšķirīga [ieguvusi atšķirtspēju] attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, par ko reģistrācija ir pieteikta".

II — Apelācijas priekšvēsture

A — *Prāvas rašanās fakti*

7. 1997. gada 8. jūlijā *Deutsche SiSi-Werke GMBH & Co. Betriebs KG* (turpmāk tekstā — "*SiSi-Werke*") ITSB iesniedza astoņus Kopienas preču zīmes pieteikumus attiecībā uz precēm, kas ietilpst 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīguma par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām 1., 3., 5., 6., 16., 20., 29., 30., 32., 33., 39. un 40. klasē.

8. Pieteikumi attiecas uz dažāda veida stāvus novietojamām dzērienu pakām, kurām raksturīga izliekta forma ar paplašinātu pamatni, to viena puse līdzinās garenam trijstūrim vai ovālam, dažām sānos ir iedobumi.

9. Ar 1999. gada 24. un 27. septembra lēmumiem [ITSB] pārbaudītājs saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 38. pantu visus astoņus pieteikumus noraidīja atšķirtspējas neesamības dēļ.

10. 1999. gada 11. novembrī *SiSi-Werke*, pamatojoties uz minētās regulas 59. pantu, minētos lēmumus pārsūdzēja, savus prasījumus attiecinot tikai uz 32. un 33. klasi. Apelāciju otrā padome 2002. gada 28. februāra lēmumos šīs prasības noraidīja, uzskatot, ka reģistrācijai pieteiktajos apzīmējumos patērētāji nesaskata komerciālās izcelsmes norādi, bet gan vienīgi iepakojuma veidu, piebilstot, ka šis iepakojums nevar tikt monopolizēts konkurentu, iepakojumu ražotāju un dzērienu ražotāju interesēs.

11. Administratīvajiem līdzekļiem esot izsmeltiem, pirms prasības celšanas tiesā apelācijas sūdzības iesniedzēja sabiedrība 2002. gada 6. maija rakstā savu pārsūdzību aprobežoja tikai ar šādiem 32. klasē ietilpstošiem produktiem: "augļu dzērieni un augļu sulas".

B — *Apstrīdētais spriedums*

12. Prasības atcelt tiesību aktu par iepriekš minēto 2002. gada 28. februāra lēmumu atcelšanu tika apvienotas un noraidītas ar Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. janvāra spriedumu, kurš tagad tiek apstrīdēts.

13. Savā spriedumā, ņemdama vērā 2002. gada 6. maija atteikšanos (11. un 12. punkts), Pirmās instances tiesa ierobežo strīda priekšmetu un juridisko analīzi attiecina vienīgi uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, neiztirzājot vienlaicīgi prasībās izvirzīto [minētās tiesību normas] c) apakšpunktu (13.–15. punkts).

14. Pamatojoties uz savu 2002. gada 2. jūlija spriedumu lietā *SAT.1*/ITSB (SAT.2) [4] un 2003. gada 5. marta spriedumu lietā *Unilever*/ITSB [5], Pirmās instances tiesa [sprieduma] 31. punktā norāda, ka 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts aptver preču zīmes, kas pēc attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa ir vispārēji izmantotas, lai apzīmētu attiecīgās preces vai pakalpojumus.

15. Sprieduma 33. punktā atgādinot, ka preču zīmes atšķirtspēju var izvērtēt tikai, ņemot vērā, pirmkārt, preces un pakalpojumus, attiecībā uz ko tiek lūgta tās reģistrācija, un, otrkārt, tās uztveri no attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa, Tiesa 36. punktā norāda, ka šajā lietā, no vienas puses, tās ir augļu sulas, no, otras puses — gala patērētāji.

16. Turklāt [Pirmās instances tiesa] uzsver īpatnības trīsdimensiju apzīmējuma, ko veido pati prece, uztverē no attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa un, ņemot vērā, ka šķidruma iepakojums ir vajadzīgs tā tirdzniecībai, atzīst, ka vidusmēra patērētājs pirmām kārtām tam piedēvē vienīgi iepakojuma funkciju; kā preču zīmi to var reģistrēt vienīgi gadījumā, ja to uzreiz var uztvert kā preces komerciālās izcelsmes norādi (37. un 38. punkts).

4 — Lieta T-323/00 (*Recueil*, II-2839. lpp.).

5 — Lieta T-194/01 (*Recueil*, II-383. lpp.).

17. Pamatojoties uz iepriekš minētajiem kritērijiem, spriedumā noteikts, ka ITSB vairākās interneta lapās veiktā pārbaude liecina, ka attiecīgās pakas visā pasaulē tiek izmantotas dzērienu un it īpaši augļu sulu iepakošanai un Kopienā tās izmanto pārtikas šķidrumiem. Tādējādi pakas parasti tiek izmantotas šā veida preču iepakošanai un, tā kā tām nepiemīt pietiekami atšķirīgas pazīmes, patērētāji tās nesaista ar konkrētu izcelsmi (40.–42. punkts).

18. [Pirmās instances tiesas sprieduma] 44.–52. punktā *SiSi-Werke* reģistrācijai pieteiktās trīsdimensiju formas tiek aplūkotas saistībā ar stāvus novietojamas pakas vispārējo izskatu, secinot, ka tās ir varianti, kuru vispārīgi novērtētās īpatnības kopumam nepiešķir būtisku atšķirību no līdzīgas taras parastā izskata, vēl jo vairāk tāpēc, ka vidusmēra patērētājs nespēj atcerēties vajadzīgo dažādo dizaina elementu saistību, lai tos atšķirtu no kopuma.

19. Apelācijas sūdzības iesniedzējas sabiedrības prasība spriedumā tiek noraidīta, pamatojoties uz vēl vienu argumentu, kas pamatots ar strīdīgo trīsdimensiju formu reģistrācijas radītajiem monopolizēšanas draudiem, lai arī preču zīmes pieteicēja konkurentu intereses savos ražojumos brīvi izvēlēties savu preču formu nedrīkst būt nedz reģistrācijas atteikuma pamatojums, nedz

kritērijs apzīmējuma atšķirtspējas noteikšanai (32. punkts); līdz ar to [Pirmās instances tiesa] atzīst par pamatotu, ka ITSB Apelāciju padome to ir ņēmusi vērā un apstiprinājusi, ka strīdīgajām pakām šāda atšķirtspēja nepiemīt (54. punkts).

1. punkta b) apakšpunkta interpretāciju. Uzskaitot piecus nepiekrišanas pamatus, tā haotiski izvirza virkni argumentu bez norādes uz pamatu, uz kuru tie attiecas, tādējādi liekot Tiesai veikt sarežģītas darbības, lai izdibinātu apelācijas sūdzības patieso būtību.

III — Tiesvedība Tiesā

A — *Atbilstošās atsauces apzīmējumu atšķirtspējas noteikšanai ([apelācijas sūdzības] pirmā pamata pirmā daļa)*

20. *SiSi-Werke* apelācijas sūdzība Tiesas kancelejā ir reģistrēta 2004. gada 8. aprīlī; ITSB uz to iesniedza iebildumu rakstu sekojošajā [2004. gada] 28. jūnijā; 2004. gada 22. oktobra rakstā tika iesniegta replika, uz kuru iespējamā atbilde nesekoja.

21. 2004. gada 16. jūnijā notika tiesas sēde ar abu lietas dalībnieku pārstāvju piedalīšanos.

23. *SiSi-Werke* pārmet, ka, izvēlēdamās pasaules pārtikā izmantojamo šķidrumu tirgū esošos iepakojuma veidus kopumā, Pirmās instances tiesa esot kļūdaini noteikusi tā iepakojuma preču nozari, kurš jāņem vērā, lai izvērtētu preču zīmju atšķirtspēju. Tā uzskata, ka telpiski tai esot bijis jāaprobežojas ar Kopienas teritoriju un priekšmeta ziņā — ar dzērienu un augļu sulu iepakojumu.

IV — Apelācijas pamatu vērtējums

22. Nepilnīgi sakārtotā dokumentā apelācijas sūdzības iesniedzēja sabiedrība slikti strukturētajā rakstā izvirza trīs iebildumus attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 7. panta

24. Apelācijas sūdzības iesniedzēja patiesībā vēlas noskaidrot, vai šā veida apzīmējumu atšķirtspējas izvērtēšanai jāņem vērā vienīgi attiecīgo preču konkrētais iepakojums vai arī citu tamlīdzīgu preču iepakojumu izskats. Atbilstošāka ir pēdējā no šīm iespējām.

25. Preces vai tās iepakojuma forma saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 4. pantu var būt preču zīme, ar nosacījumu, ka to var attēlot grafiski un tā atbilst šī tiesību veida nošķiršanas prasībai [6].

26. Saskaņā ar minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 38. panta 1. punktu un 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu šādas nošķiršanas neesamības gadījumā reģistrāciju nedrīkst veikt vai ir jāatceļ jau veikta reģistrācija.

27. Tādējādi "atšķirtspēja" ir nenoteikts juridisks jēdziens, kas attiecas uz šī specifiskā īpašuma pamatfunkciju, proti, garantēt patērētājam vai gala lietotājam preces vai pakalpojuma izcelsmi, atvieglojot tā identificēšanu, novēršot iespēju sajaukt ar citas izcelsmes [precēm un pakalpojumiem]. Līdz ar to [šis] jēdziens nozīmē, ka preču zīmei ir jāīsteno šis uzdevums, piešķirot ar to apzīmētajām precēm nepārprotamu komerciālo izcelsmi [7].

28. Lai šo neprecīzo jēdzienu konkretizētu, attiecīgajā gadījumā ir jāizvērtē divi papildu fakti. Pirmkārt, ir jāņem vērā preces vai pakalpojumi, kurus vēlas apzīmēt ar apzīmējumu, un, otrkārt, attiecībā uz adresāta uztveri — samērā informēta, uzmanīga un apdomīga vidusmēra patērētāja uztvere [8].

29. Lai arī šie vērtējuma kritēriji paliek nemainīgi [9], nav šaubu par to, ka to izvērtējumā būtiska loma ir apzīmējuma veidam. Šķiet acīmredzami, ka tas, cik intensīvi un kādā mērā cilvēks uztver informāciju, ir atkarīgs no tās veida un maņu orgāniem, ar kuru palīdzību tā tiek uztverta [10]; ar acīm divdimensiju attēlu uztver citādāk nekā trīs dimensijās esošu priekšmetu.

30. Atšķirība ir jo lielāka gadījumā, ja šis pēdējais [trīsdimensiju] attēlojums ir preces

6 — Skat. 2002. gada 18. jūnija spriedumu lietā C-299/99 *Philips* (*Recueil*, I-5475. lpp., 73. punkts), 2003. gada 8. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās no C-53/01 līdz C-55/01 *Linde* u.c. (*Recueil*, I-3161. lpp., 38. punkts) un 2004. gada 12. februāra spriedumu lietā C-218/01 *Henkel* (*Recueil*, I-1725. lpp., 29. punkts), kuros interpretēta Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmā Direktīva 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.).

7 — Līdzīgs formulējums atrodams iepriekš minētajā spriedumā lietā *Henkel*, 30. punkts, un iepriekš minētajā spriedumā lietā *Linde* u.c., 40. punkts. Skat. arī 2004. gada 23. septembra spriedumu lietā C-107/03 P *Procter & Gamble*/ITSB (Krājumā nav publicēts, 28. punkts).

8 — Iepriekš minētais spriedums lietā *Linde* u.c., 41. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Procter & Gamble*/ITSB 29. punkts. Tajā pašā sakarā skat. arī 2004. gada 7. oktobra spriedumu lietā C-136/02 P *Mag Instrument*/ITSB (Krājums, I-9165. lpp.), 19. punkts.

9 — Tā izriet no iepriekš vairākkārt minētā sprieduma lietā *Philips*, 48. punkts, un iepriekš minētā sprieduma lietā *Linde* u.c., 42. punkts.

10 — Secinājumos lietā C-273/00 *Sieckmann* (*Recueil*, I-11737. lpp.), kurā spriedums pasludināts 2002. gada 12. decembrī, man tika dota iespēja analizēt dažādu ķermeņa maņu orgānu uztveres spēju (22. un turpmākie punkti).

vai tās iepakojuma forma [11], jo runa ir par lielumu, kam nav neviena grafiska vai vārdiska elementa, tādējādi ir grūtāk izvērtēt tās atšķirtspēju, jo vidusmēra patērētāji parasti neizdara secinājumus par preces izcelsmi, pamatojoties uz tās izskatu [12].

31. Šajos apstākļos *SiSi-Werke* prasība būtu pieņemama, ja vien tā nebūtu bijusi pamatota uz stipri vienkāršotu Tiesas judikatūras analīzi. Protams, ka ir jāizpēta preces vai pakalpojumi, attiecībā uz kuriem pieteikta reģistrācija, bet ne tikai tās [preces un tie pakalpojumi], uz ko tā attiecas individuāli, bet arī tās [preces un tie pakalpojumi], kas ir ietvertas tajā pašā klasē, ir tāda paša veida vai kategorijas, proti, kas var radīt konflikta situāciju, izvēloties preces, jo tās tiek izplatītas pa līdzīgiem kanāliem un ir paredzētas tiem pašiem patērētājiem.

32. 2001. gada 18. janvāra secinājumos, kas sniegti lietā *Merz & Krell* [13], atsaucoties uz preču zīmes īpašuma rezultātā iegūto tiesību instrumentālo raksturu, es paudu uzskatu, ka, nosakot tās atšķirtspēju, jāņem vērā "iespaids, kādu gūst attiecīgā veida preces vai pakalpojuma vidusmēra patērētājs" (44. un 43. punkts). Turklāt 2002. gada 2. jūlijā sniegtajos secinājumos lietā *Ansul* [14] norādīju, ka, lai [preču zīmes īpašnieks], izmantojot tās uztveri no klientu viedokļa un to abu savstarpēju saistīšanu, nostiprinātos tirgū, šis specifiskais īpašums prasa saikni starp apzīmējumu un ar to apzīmēto preci (64. punkts). No tā izriet, ka, lai noskaidrotu, vai [preču zīmei] piemīt atšķirtspēja un, līdz ar to, vai tā pilda savu pamatfunkciju, jāņem vērā nozares struktūra un tirdzniecības kanāli. Iepriekš minētajos secinājumos lietā *Ansul*, piemēram, norādīju uz to, ka pārtikas konservu preču zīmes izmantošana nekādi neskar informācijas sistēmu elektronisko komponenšu preču zīmes izmantošanu.

33. Tādēļ, lai pārbaudītu, vai izgatavošanas vietas norāde var noderēt, lai atšķirtu [preču zīmes], jāaplūko preču klāsts, ar kuru adresātiem nākas sastapties, izdarot izvēli; šajā kontekstā šķiet loģiski uzskatīt, ka augļu sulu iepakojuma formas gadījumā novērtējums jāveic ierobežoti tikai attiecībā uz pārtikā izmantotajiem šķidrumiem, kuri, tā kā tie ir paredzēti vienai patērētāju grupai un tiek

11 — 2003. gada 14. janvāra secinājumos lietā, kurā pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *Henkel*, skaidroju, ka šķidrumu, gāzu un noteiktu tādu granulētu vai ļoti trauslu materiālu gadījumā, kuriem nav nedz noteikta izmēra, nedz formas, iepakojums kopā ar preci veido vienu veselumu, jo iepakojums ir vienīgā patērētājam uztveramā forma, ko var attēlot grafiski (12. punkts). Šis viedoklis tika pārņemts minētajā Tiesas spriedumā, norādot, ka tādos gadījumos precei tiek piešķirta izvēlētā iepakojuma forma un tāpēc tā pielīdzināma iepakojuma formai (33. punkts).

12 — Iepriekš minētais spriedums lietā *Procter & Gamble*/ITSB, 50. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Mag Instrument*/ITSB, 30. punkts. Tomēr, kā to esmu apgalvojis secinājumos, kas sniegti 2002. gada 24. oktobrī lietā, kurā ir pasludināts spriedums lietā *Linde* u.c., tas nenozīmē, ka trīsdimensiju preču zīmju atšķirtspējas pārbaude būtu stingrāka par kāda cita veida apzīmējumiem piemērojamo (līdzīgi ir paredzēts sprieduma 46. punktā).

13 — 2001. gada 4. oktobra spriedums lietā C-517/99 (*Recueil*, I-6959. lpp.).

14 — Šajā lietā Tiesa pasludināja 2003. gada 11. marta spriedumu C-40/01 (*Recueil*, I-2439. lpp.).

izplatīti līdzīgos tīklos, ir būtiski kritēriji, lai noteiktu apzīmējuma spēju nošķirt preci. *SiSi-Werke* vienkāršotā izpratne noved pie bezjēdzīga iznākuma, jo, izvērtējot tikai [ar preču zīmi] apzīmētās preces, nebūtu iespējams noskaidrot, vai preču zīme pienācīgi pilda savu uzdevumu nošķirt preces pēc to komerciālās izcelsmes.

36. Līdz ar to, tā kā nevienā tiesību normā Pirmās instances tiesai nav uzlikts pienākums veikt norobežošanu atbilstoši tam, kā to ierosina *SiSi-Werke*, tās nolēmumā nav pieļauta neviena tiesību kļūda.

B — *Paku uzskatīšana par "pamatformām" ([apelācijas sūdzības] pirmā pamata otrā daļa)*

34. ITSB pareizi norāda, ka pie konkrēta attiecīgās preces iepakojuma veida pieradusi persona, pirmoreiz saskardamās ar tā paša veida citas [preces] iepakojumu, to uzskatītu par iepakojuma veidu un nevis tās izcelsmes norādi, un tādēļ nebūtu pareizi noskaidrot patērētāju uztveri, aplūkojot tikai un vienīgi reģistrācijas pieteikumā ietverto preču veidam izmantoto iepakojumu.

37. Apelācijas sūdzības iesniedzēja turklāt apgalvo, ka Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, strīdīgās pakas uzskatot par "ģeometriskām pamatformām", jo *SiSi-Werke* esot vienīgais uzņēmums, kas tās laidis Eiropas augļu sulu tirgū, un tādēļ tās nevarot uzskatīt par šī dzērienu veida parasto iepakojumu. Tā uzskata par nepamatotu [šo iepakojumu] atšķirtspējas noliegšanu, atsaucoties uz to, ka tās parasti tiek izmantotas sulu tirdzniecībā, un saskaņā ar šo principu Pirmās instances tiesa reģistrācijas atteikumu pamatoja ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu saistībā ar tādu vispārīgo interešu aizsardzību, kas ar to nav saistītas un attiecas uz 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

35. Arī apelācijas sūdzības iesniedzējas sabiedrības iebildums attiecībā uz norobežošanu telpā ir nepamatots, jo, lai arī ir pareizi ierobežot ar Kopienas teritoriju, lai saistībā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto relatīvo atteikuma pamatojumu noskaidrotu, vai starp divām Kopienas preču zīmēm pastāv sajaukšanas iespēja, tā tomēr nav pamatota gadījumā, kad tiek mēģināts noskaidrot apzīmējuma teorētisko atšķirtspēju.

38. Šis iebildums tiktāl, ciktāl tas attiecas uz sprieduma 46. punktā un turpmākajos punktos paustajiem apsvērumiem par minētajām formām un to īpašībām, ir nepieņemams, jo

ar to Tiesa tiek mudināta iejaukties jomā, kuru tā nevar izvērtēt apelācijas kārtībā, proti, pierādījumu vērtējuma jomā, kas nav saistīts ar šo īpašo tiesu nolēmumu pārsūdzības kārtību.

39. Šis pamats nebūtu nozīmīgāks pat tad, ja, kā to apgalvo *SiSi-Werke*, tiktu atzīts, ka Pirmās instances tiesa norādīto formu atšķirtspēju atsakās atzīt tāpēc, ka tās parasti var tikt izmantotas augļu sulām, jo ar šo sprieduma 41. punktā *in fine* ietverto apgalvojumu netiek apšaubīta atšķirtspēja saistībā ar vispārīgajām interesēm, kas neattiecas uz minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu [15], bet gan, rūpīgi lasot spriedumu, ir jāsecina, ka tam ir pavisam cita piemērošanas joma.

40. Faktiski minētais secinājums ir balstīts uz argumentu, kas izmantots, lai pamatotu atšķirtspējas izvērtēšanai izvēlētos objektīvos apstākļus, proti, tā kā to parasti izmanto pārtikas šķidrumu iepakošanai, apzīmējumam trūkst vajadzīgā savdabīguma, lai ļautu vidusmēra patērētājam to uztvert kā konkrētas komerciālas izcelsmes norādi (42. punkts). Turklāt šis jautājums ir saistīts ar nākamo apelācijas pamatu, kurā tiek izvērtēts, vai pieteiktās preču zīmes pietiekami atšķiras no stāvus novietojamas augļu sulas pakas parastā dizaina [pamatformas].

41. Līdz ar to, kā tiks iztirzāts turpinājumā, izvērtējot pēdējo apelācijas sūdzības pamatu, Pirmās instances tiesa nevis atsakās atzīt atšķirtspēju, atsaucoties uz konkurentu interesēm nepieļaut noteiktu formu monopolizēšanu, bet gan norāda uz strīdīgo iepakojumu plašo izmantošanu tirgū, lai uzsvērtu grūtības, kādas rodas pircējam tajos saskatīt norādi uz konkrētām precēm. Līdz ar to jānoraida arī šī apelācijas sūdzības pirmā pamata otrā daļa.

C — *Iespējamā stingrāku prasību izvirzīšana trīsdimensiju preču zīmju salīdzināšanā ([apelācijas sūdzības] otrā pamata pirmā daļa)*

42. *SiSi-Werke* uzskata, ka apstrīdētajā spriedumā attiecībā uz trīsdimensiju preču zīmju, kuras veido preču iepakojums, atšķirtspēju ir noteiktas ļoti augstas prasības, lai gan attiecībā uz divdimensiju [preču zīmēm] var

15 — Jāatgādina, ka vispārīgās intereses atšķiras atkarībā no piemērojamā absolūtā atteikuma pamatojuma (2004. gada 29. aprīļa spriedums apvienotajās lietās C-456/01 P un C-457/01 P *Henkel*/ITSB (*Recueil*, I-5089. lpp., 45. un 46. punkts), tādējādi regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu nevar interpretēt kā aizliegumu reģistrēt preču zīmes, kas parasti var tikt izmantotas tirdzniecībā, lai apzīmētu attiecīgos pakalpojumus vai preces, turpretī šis kritērijs attiecas uz tās pašas tiesību normas c) apakšpunktu (2004. gada 16. septembra spriedums lietā C-329/02 P *SAT.1*/ITSB (Krājums, I-8317. lpp., 36. punkts).

reģistrēt apzīmējumus, kas nedaudz atšķiras no vienkāršām ģeometriskām figūrām. Tā uzskata, ka, paužot atšķirīgu izpratni, Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

43. Arī šis iebildums ir noraidāms. Lai arī, kā jau esmu norādījis, preču zīmes atšķirtspēju neatkarīgi no tās veida noteikti pārbauda saskaņā ar vieniem un tiem pašiem kritērijiem, tas neliedz vērtējumam, ņemot vērā tā īpatnību, būt sarežģītākam tādu noteiktu apzīmējumu kā, piemēram, trīsdimensiju apzīmējumu gadījumā (šo secinājumu 29. un 30. punkts) [16], jo, kā arī jau esmu norādījis, vidusmēra patērētāji nemēdz izsecināt viņiem piedāvātās preces izcelsmi, pamatojoties uz tās formu, nepastāvot jebkādam grafiskam vai vārdiskam elementam.

44. Šādos apstākļos, jo vairāk forma, kuru lūdz reģistrēt kā preču zīmi, līdzinās attiecīgās preces formai, jo lielāka ir ticamība, ka minētajai formai nav atšķirtspējas [17]. Tā kā šķidruma iepakojums atspoguļo tā tēlu, iepakojuma dizains nevar veidot preču zīmi, jo ar parastās formas vienkāršiem variantiem nepietiek, lai minētajai preču zīmei piešķirtu atšķirtspēju, precizējot, ka patērētājam attiecīgā prece jāatšķir, neveicot analīzi, salīdzinājumu un nevēršot uz to īpašu uzmanību [18].

45. Tādēļ, lai salīdzinātu tirgū esošās formas un iepakojumu, ir vēlams balstīties uz pieredzi un empīriskiem principiem tādējādi, ka kādas vai kāda no tiem parādīšanās tirdzniecībā ir spēkā esošs kritērijs tā atšķirtspējas noteikšanai [19], jo tā izplatības pakāpe var skart patērētāju uztveres spēju, kas attiecībā uz šā veida apzīmējumiem nešķiet īpaši liela [20], vēl jo vairāk, ja tie attiecas uz ikdienā lietojamām precēm, kuru izskats no līdzīgu preču izskata atšķiras nedaudz, šajā gadījumā pircējs pievērš uzmanību drīzāk etiķetei nekā formām [21]. Lai arī tikpat svarīgi ir arī novērtēt parasti izmantojamo vai zināmās pamatformās esošo iepakojumu, tas tomēr nenozīmē, ka attiecībā uz šāda veida preču zīmēm tiek piemēroti stingrāki kritēriji, bet gan tikai, ka tiek izvērtētas to īpatnības.

16 — Ströbele, P. *Absolute Eintragungshindernisse im Markenrecht, Gewerblicher Rechtsschutz und Urheberrecht*, 2001, 665. lpp., norāda, ka nav nekāda tiesiska pamata, lai mainītu noteikumus, pēc kuriem nosaka trīsdimensiju formas preču un iepakojumu atšķirtspēju.

17 — Iepriekš minētais sprieduma lietā *Mag Instrument*/ITSB, 31. un 32. punkts.

18 — Iepriekšējā zemsvītras piezīmē minētā sprieduma 32. punkts.

19 — Pollaud-Dulian, F. "Les marques tridimensionnelles en droit communautaire". No: *Revue de jurisprudence de droit des affaires*, Nr. 8 un Nr. 9, 2003, 712. lpp., un Hetzelt, N. *Dreidimensionale Marken — Freihaltebedürftigkeit, Unterscheidungskraft und Schutzumfang*, Ķelne, 2004, 146. lpp.

20 — *Hetzelt, N., op.cit.* iepriekšējā zemsvītras piezīmē, 141. lpp.

21 — *Ströbele, P., op.cit.*, 666. lpp., un *Hetzelt, N., op. cit.*, 146. lpp.

46. Spriedumā veiktā pārbaude atbilst iepriekš izklāstītajiem nosacījumiem, jo tajā ir norādīts, ka strīdīgās pakas parasti tiek izmantotas pārtikas šķidrumu tirdzniecībā, kuru vidū ir tādi dzērieni kā augļu sulas, un tas liedz vidusmēra patērētājam uztvert iepakojumu kā preces komerciālās izcelsmes norādi. Turklāt prasītāja sabiedrība piedāvā dizainus, kas atbilst parastajam šā veida iepakojuma izskatam, un tajā ietvertie elementi ir pārāk maznozīmīgi, lai attiecīgā sabiedrības daļa tos atcerētos. Tūlīt pēc tam spriedumā tiek izvērtētas trīs īpašības, pēc kurām nosakāmas vizuāli uztveramas atšķirības: paku pamatformas (taisnstūra, ovāla, trīsstūra), ieliektās malas un metāla apdare, sākumā tās analizējot katru atsevišķi un pēc tam — kopā [22] (41., 42. un 46.–52. punkts).

47. Tādējādi Pirmās instances tiesa atsaucas uz pienācīgiem informācijas avotiem, kas, spriežot objektīvi, neļauj apšaubīt izvēlētās metodoloģijas tiesiskumu, jo tā ir ņēmusi vērā tādus minētajiem kritērijiem atbilstošus faktorus kā preču veids un dizaina sarežģītība; šajā ziņā tās nolēmums nekādi nav kritizējams, un tādējādi prasītājas iebildums ir noraidāms.

22 — 1997. gada 11. novembra spriedumā lietā C-251/95 *SABEL* (*Recueil*, I-6191. lpp., 23. punkts), salīdzinot divas preču zīmes, lai noskaidrotu, vai tās ir tik līdzīgas, ka nevarētu tikt reģistrētas, ir izmantota tamlīdzīga metode, vadoties pēc kopiespaida, ko rada preču zīme, ņemot vērā tās atšķirīgos un dominējošos elementus.

48. Visbeidzot, šis iebildums jānoraida tiktāl, ciktāl tas uzskatāms par vērstu pret faktu novērtējumu, kas veikts iepriekš minētajos apstrīdētā sprieduma punktos, jo, kā jau esmu norādījis, apelācijas tiesvedības būtība neietver pirmajā instancē veiktās faktu konstatācijas pārskatīšanu.

D — *Pamatojuma trūkums ([apelācijas sūdzības]otrā pamata otrā daļa)*

49. Apelācijas sūdzības iesniedzēja sabiedrība apgalvo, ka ITSB un noteiktas valstu iestādes ir reģistrējušas strīdīgajām preču zīmēm līdzīgas preču zīmes attiecībā uz tās pašas tirdzniecības nozares precēm un tādēļ šajos apstākļos Pirmās instances tiesai un ITSB esot pienākums pamatot to nespēju pildīt šāda veida intelektuālā īpašuma pamatfunkciju.

50. Šī pamata izvērtējums atšķiras atkarībā no tā, vai tamlīdzīgu preču zīmju agrāka reģistrācija ir notikusi valsts sistēmā vai Kopienu režīmā.

51. Pirmajā gadījumā risinājums netieši izriet no vairākkārtīgi minētā sprieduma lietā C-218/01 *Henkel*, kura 63. un 64. punktā noteikts, ka preču zīmes reģistrācija dalībval-

stī attiecībā uz noteiktām precēm nenozīmē, ka citā dalībvalstī būtu jānodrošina vai jānoraida citas tādas pašas vai tai līdzīgas preču zīmes reģistrācija attiecībā uz tām pašām vai tām līdzīgām precēm.

52. Šis risinājums, kura pamatā, kā to esmu uzsvēris šajā lietā sniegtajos secinājumos (24. punkts), ir institucionālu saikņu neesamība starp valstu tiesību sistēmām, kurām nav jānonāk pie identiska rezultāta [23], ir piemērojams arī gadījumā, kad tiek nodibināta saikne starp ITSB un valsts iestādi, un tādēļ dalībvalstu tiesību sistēmās pieņemtie nolēmumi Alikantē nav saistoši.

53. Preču zīmes reģistrācija ir pakārtota konkrētā gadījumā piemērojamiem īpašiem noteikumiem, un tādējādi apzīmējums, kam kādā noteiktā teritorijā piemīt atšķirtspēja, atšķirīgās telpiskās robežās šim uzdevumam var būt nederīgs.

54. Tāda atbilde ir sniegta apstrīdētā sprieduma 56. punktā, nosakot, ka dalībvalstīs veiktās reģistrācijas "ir faktori, kurus var ņemt vērā Kopienas preču zīmes reģistrācijas nolūkā, bet tie nav noteicoši", piebilstot, ka "Apelāciju padome pareizi ņēma vērā šīs valsts reģistrācijas, norādot, ka tās nemudināja grozīt tās vērtējumu". Tādējādi ir jākonstatē, pirmkārt, ka ITSB varēja tiesiski neņemt vērā šos svešos precedentus, to nepamatojot, un, otrkārt, ka Pirmās instances tiesa nav aizmirsusi savu nolēmumu pamatot.

55. Par Alikantē veiktajām reģistrācijām apstrīdētā sprieduma 55. punktā ir izklāstīts pietiekami noteikts pamatojums, ka saskaņā ar pašas Pirmās instances tiesas judikatūru agrākās reģistrācijas nav saistošas, jo jautājums par iespēju reģistrēt apzīmējumu ir izlemjams saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem, neņemot vērā Apelāciju padomju līdzšinējo praksi. Apelācijas sūdzības iesniedzēja tam ir piekritusi.

56. Iebildumam nebūtu nozīmes, pat ja [šī] atbilde tiktu atzīta par neapmierinošu, jo *SiSi-Werke* apelācijā norādītās reģistrācijas ir

23 — Lai arī direktīva par preču zīmēm ir vērsta tikai uz daļēju saskaņošanu, valsts tiesību normas ir jāinterpretē, ņemot vērā šī Kopienu tiesību akta redakciju un mērķi.

veiktas vēlāk [24], nekā [pieņemti] apstrīdētie administratīvie lēmumi, un tādēļ ITSB nevarēja būt saistoši tolaik spēkā neesoši akti.

E — *Konkurentu intereses kā nolēmuma pamatojums ([apelācijas sūdzības] trešais pamats)*

57. *SiSi-Werke* iebilst, ka apstrīdētajā spriedumā Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts esot piemērots, ņemot vērā vienīgi konkurentu vispārīgās intereses un neņemot vērā, kā tas būtu bijis jādara, patērētāju [intereses], atstājot bez ievērības, ka tā jau daudzus gadus izmanto iepakojumu bez jebkādiem sarežģījumiem.

58. Šis iebildums ir balstīts uz apstrīdētā sprieduma kļūdainu vērtējumu. Lasot 32. punktu kopsakarā ar 54. punktu, jāsecina pretējais, tā kā pirmajā no tiem ir noteikts, ka minētās intereses nav nedz pamats preču zīmes reģistrācijas atteikumam, nedz pietiekamas, lai novērtētu tās atšķirtspēju, kuras neesamība ir konstatēta turpmākajos punktos (33.–53. punkts), 54. punktā ir uzsvērts, ka Apelāciju padomes lēmumā izdarītā norāde uz stāvus novietojamu paku monopolizēšanas draudiem ir pamatota tāpēc, ka ar to ir apstiprināta šo formu nespēja pildīt preču zīmju pamatuzdevumu "atbilstoši vispārējām interesēm, uz kurām balstīts Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais absolūta atteikuma pamatojums".

59. Tātad nevar apgalvot, ka Pirmās instances tiesa ir noliegusi pieteikto preču zīmju atšķirtspēju, ievērojot tikai konkurentu intereses, jo spriedums ir vērsts uz neiespējamību patērētājiem izvēlēties garantētas izcelsmes sulas tāpēc, ka apzīmējums tos pietiekami neinformē par to komerciālo izcelsmi. Atteikumu reģistrēt preču zīmes, kam nepiemīt atšķirtspēja, pamato tieši patērētāju intereses.

60. Ņemot vērā visu iepriekš izklāstīto, arī pēdējais apelācijas pamats ir noraidāms.

24 — Preču zīmes Nr. 2662781 un Nr. 2662765 ir pieteiktas 2002. gada 22. aprīlī un reģistrētas attiecīgi 2004. gada 1. un 19. martā; pēdējā — Nr. 2899078 — ir pieteikta 2002. gada 21. oktobrī un reģistrēta 2004. gada 23. janvārī.

V — Par tiesāšanās izdevumiem

61. Atbilstoši Reglamenta 122. pantam saistībā ar 69. panta 2. punktu, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Tādēļ, ja apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītie apelācijas pamati atbilstoši manis ierosinātajam tiek noraidīti, tai būtu jāpiespriež atlīdzināt šajā apelācijas tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

VI — Secinājumi

62. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, ierosinu Tiesai noraidīt *Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG* iesniegto apelācijas sūdzību par Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. janvārī pasludināto spriedumu apvienotajās lietās no T-146/02 līdz T-153/02 un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.